

riffe Udvikling, som Forholdet med Chefen paa Højskolen har havt. Det er ikke ganske correct, naar den høitærede Krigsminister har sagt, at Chefen for Højskolen er bleven tagen blandt Majorerne; thi Knuden er den, at navnlig flige militaire Institutioner altid tidligere udfyredes med en vis Elegance og Flothed, og man havde saaledes ved Højskolen en Chef, en Commandeur og en Underviisningsdirecteur. Commandeuren og Underviisningsdirecteuren vare, saavidt jeg veed, altid forenede i een Person. (Krigsministeren: Nei!) Maaafsee ikke, det er muligt; jeg kjender ikke saa nøie Højskolens Historie saa langt tilbage, men i alt Fald har den været udrustet med 3 flige Personligheder. Det var i alt Fald ikke til Chæfposten, man hentede Personer af Majorsclassen, men det var Commandeuren og Underviisningsdirecteuren, som ere blevene hentede derfra. Chefen for den militaire Højskole var oprindelig en Generalsperson, og først senere, da man fandt, at den lille Krop ikke behøvede et saa overordentlig stort Hoved, skar man Chæfen bort, medens Underviisningsdirecteuren og Commandeuren tillige blev Chef. I dette Dilemma kan det ganske vist siges, at Chæfen er tagen af den Klasse Officerer, som regnedes til Majorer og Oberstlieutenanter, men der er mig dog ikke noget bestemt Exempel bekjendt paa, at Noget er gaaet umiddelbart fra Majorsclassen til at blive Chef for den tidligere militaire Højskole. Man vil imidlertid kunne forstaae, hvorledes dette Forhold kan være blevet ordnet saaledes, at de sidste Chæfer for Højskolen mulig have havt en noget større Indtægt, end de vilde have havt, dersom Forholdet fra Begyndelsen af var blevet ordnet anderledes, og derfor har jeg ikke kunnet lade den Sammenligning, som den høitærede Krigsminister gjorde gjældende, staae ganske uimodsagt, ihvorvel jeg fuldstændig maa indrømme hans Berettigelse til at sige, at det Hverd, som Chefen for Officereskolen vil staae, vil være vanskeligere end det, som Chefen for den tidligere militaire Højskole havde. — Jeg troer heller ikke, at den Indvending, som den høitærede Minister gjorde med Hensyn til den Stilling, Chefen for Officereskolen kan komme i ligeoverfor Chefen for Elefskolen, har overordentlig Meget at bethde. Den høitærede

Minister gif derved frem paa den besynderlige Maade, at han sammenlignede den yngste Oberstgæge med den ældste Capitainsgæge, idet han forudsatte, at Chefen for Elefskolen var en Capitain og havde i Tillæg 300 Rd. Den høitærede Krigsminister regnede nemlig Capitainsgægen til 1,800 Rd. og dertil 300 Rd., hvilket er 2,100 Rd., men han kunde ligesaagodt have taget en Capitain af mellemste eller yngste Klasse, og han vilde da kun have faaet 1,500 Rd. eller 1,800 Rd., Bestillingstillæget med iberegnet. Vilde han sammenligne, maatte han have taget en Oberst af samme Klasse som den, hvoraf han tog Capitainen, thi først da vilde Sammenligningen have været berettiget. — Endvidere skal jeg gjøre opmærksom paa, at Forholdet ved Søofficereskolen er noget anderledes, idet der ingen Bestemmelse er for, hvilken Charge Chefen skal indtage, hvorimod det er fastsat, at han skal have et Tillæg, indtil han bliver Orlogscapitain i ældste Klasse og altsaa faaer 2,600 Rd. En saadan Bestemmelse kunde have Noget for sig, men Forslag i den Retning er ikke fremkommet. — Det var disse Bemærkninger, jeg fandt mig foranlediget til at gjøre i Anledning af de sidste Ytringer af den høitærede Krigsminister, men forøvrigt skal jeg ikke sige noget Videre om Sagen, da jeg troer, at den maa staae tilstrækkelig klar for Thinget. Udvalgets Fleertal er bestandig gaaet ud fra den Forudsætning, at der ikke under Forhandlingerne om Hærloven og om Lønningsloven for Hæren er givet Chæfen for Officereskolen Udfigt til noget Bestillingstillæg, men det er muligt, at dette ikke staaer saa klart og bestemt, som Udvalgets Fleertal har troet. Thinget har det jo nu imidlertid i sin Magt at afgjøre Sagen paa en anden Maade.

Krigsministeren: Jeg skal dog tillade mig at supplere nogle af de historiske Oplysninger, som den ærede Ordfører gav. Hvad for det Første Benaævnelser Commandeur og Chef angaaer, da var den første meget almindelig efter Planen af 1842, medens man i Hærloven har brugt Udtrykket Chef. I Planen af 1842 hedder det overalt Bataillonscommandeur, medens man nu bruger Benaævnelser Bataillonschef, men dette forandrer ikke